

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/18/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1321200627
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1321200627.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Danice Veselovskej v trestnej veci obžalovaného W. H., pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Trestného zákona a iné o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 6Tk 1/2021 zo dňa 11.02.2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.04.2021, pomerom hlasov 3:0 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému W. H. vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku sa

obžalovanému W. H., nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom
X. pri D. č. XX

u k l a d á

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 38 ods. 3, § 41 ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá na skúšobnú dobu trvaní 5 (päť) rokov a zároveň ukladá nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe probačný dohľad.

Podľa § 51 ods. 4 písm. h) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom výchovnému programu.

Podľa 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti výkonu štátnej služby príslušníka policajného zboru na dobu 3 (tri) roky.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 6Tk 1/2021 zo dňa 11.02.2021 bol obžalovaný W. H. uznaný vinným v bode 2) rozsudku zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Trestného zákona a v bode 3) rozsudku z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

2/ obžalovaný práp. W. H. od februára roku 2020 do 14.08.2020 si zadovážoval omamné a psychotropné látky - metamfetamín od R. F. a ďalších nezistených osôb pre vlastnú potrebu na rôznych miestach v hlavnom meste Bratislavy, pričom časť z takto zadováženého pervitínu následne dával za účelom užitia aj iným osobám a to R. F., W. O. a to najmä pri ich osobných stretnutiach na rôznych miestach v blízkom okolí mesta Senec a v hlavnom meste Bratislave, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č 139/1989 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

3/ obžalovaný príslušník PZ práp. W. H. v čase skutku služobne zaradený vo funkcii referent s územno-objektovou zodpovednosťou na obvodnom oddelení Policajného zboru Ružinov - Západ Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava II dňa 04.06.2020 získal informáciu od osoby W. O., že je na túto osobu vydaný príkaz na zatknutie podľa § 73 Trestného poriadku, pričom sa s týmto aj napriek tomu v nasledujúcom období stretával a udržiaval s ním minimálne telefonický kontakt, následne dňa 06.08.2020 bol obvinený pri nástupe do služby inštruovaný stálou službou o príkaze na zatknutie osoby W. O., ktorý vydal Okresný súd Bratislava III pod sp. zn. 2T 45/2019, obvinený následne telefonicky kontaktoval W. O. a oznámil mu, že dostal na rozdelení do ruky jeho fotku a že je na neho zatykač, a následne sa s ním v období odo dňa 07.08.2020 do dňa 12.08.2020 niekoľko krát stretol bez toho, aby túto osobu v zmysle vydaného príkazu na zatknutie obmedzil na osobnej slobode a predviedol pred príslušný súd, prípadne bez toho, aby informoval akýkoľvek príslušný policajný útvar alebo jeho nadriadeného o tom, že vie, kde sa osoba W. O. nachádza, teda obvinený práp. W. H. si nespĺnil svoje zákonné povinnosti a týmto nekonaním osobe W. O. zadovážil neoprávnený prospech spočívajúci vo vyhnutí sa obmedzeniu jeho osobnej slobody pre účely realizácie príkazu na zatknutie, čím konal v rozpore s ust. § - u 73 ods. 3 Trestného poriadku a s ust. § 2 ods. 1 písm. 1) zákona o Policajnom zbore a súčasne tým porušil ustanovenia § 48 ods. 3 písm. a), písm. f), a písm. i) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a Železničnej polície v platnom znení

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 38 ods.2, ods. 3, § 41 ods. 1 Trestného zákona súd uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil na skúšobnú dobu trvaní 5 (päť) rokov a zároveň uložil nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe probačný dohľad.

Podľa § 51 ods. 4 Trestného zákona súd obžalovanému stanovil príkaz dostavovať sa k probačnému a mediačnému úradníkovi v lehotách ním stanovených, za účelom výkonu probačného dohľadu.

Podľa 61 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému uložil trest zákazu výkonu štátnej služby príslušníka policajného zboru na dobu 3 (tri) roky.

Pre úplnosť krajský súd uvádza, že obžalovaný W. H. bol v tejto trestnej veci stíhaný spoločne s obžalovaným R. F., pričom vo vzťahu k tomuto obžalovanému nadobudol rozsudok Okresného súdu Bratislava III, 6Tk 1/2021 zo dňa 11.02.2021 právoplatnosť dňom 27.02.2021.

Proti tomuto rozsudku, vo vzťahu k obžalovanému W. H. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie krajský prokurátor. Odvolanie smeruje proti výroku o treste a bolo podané v neprospech obžalovaného. Prokurátor v dôvodoch podaného odvolania okresnému súdu vytýka neuloženie trestu zákazu činnosti výkonu funkcie v policajnom zbore. Argumentuje tým, že obžalovaný W. H. bol uznaný vinným aj za spáchanie prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa dopustil ako príslušník PZ, vo funkcii referenta Okresného riaditeľstva PZ Bratislava II, OO PZ Ružinov-západ. Z formulácie skutku je zrejmé, že sa obžalovaný uvedeného prečinu dopustil v súvislosti s postavením a činnosťou príslušníka PZ a je preto dôvodné, aby mu bol uložený trest zákazu činnosti podľa § 61 Trestného zákona. Obžalovaný ako verejný činiteľ v úmysle zadovážiť inému neoprávnený prospech nespĺnil povinnosť vyplývajúcu z jeho právomoci a z rozhodnutia súdu.

Prokurátor v podanom odvolaní uvádza, že zo záznamu o hlavnom pojednávaní vyhotovenom prítomným prokurátorom, rovnako tak zo zápisnice o hlavnom pojednávaní vyplýva, že trest zákazu

činnosti obžalovanému W. H. uložený nebol. Požiadavka prokurátora o sprístupnenie zvukového záznamu z priebehu hlavného pojednávania nebola okresným súdom splnená z dôvodu, že takýto záznam nebol z technických príčin vyhotovený. Prokurátor má za to, že výrok o uložení trestu zákazu činnosti vyhlásený súdom nebol a nenachádza sa ani v zápisnici, preto ho nie je možné doplniť opravou zápisnice tak, ako to realizoval okresný súd. Z týchto dôvodov prokurátor podal zároveň sťažnosť proti uzneseniu o vykonaní opravy zápisnice z hlavného pojednávania, ktorým súd prvého stupňa fakticky doplnil výrok o treste zákazu činnosti do zápisnice o hlavnom pojednávaní a následne tento výrok poňal aj do rozsudku. Podľa prokurátora oprava zápisnice postupom podľa § 60 ods. 2 Trestného poriadku sa realizuje vtedy, ak je nutné vykonať opravu písárskych chýb, alebo iných zrejmych nesprávností, nie však dopĺňať výrok o treste v rozsudku.

Na základe vyššie uvedených argumentov navrhol prokurátor krajskému súdu, aby postupom podľa § 322 ods. 2 Trestného poriadku bez zrušenia napadnutého rozsudku vrátil vec súdu prvého stupňa s nariadením, aby o chýbajúcom výroku rozhodol, alternatívne, aby krajský súd o odvolaní rozhodol sám tak, že zruší odvolaním napadnutý rozsudok zo dňa 11.02.2021 a rozhodne o treste zákazu činnosti sám. Ako tretiu možnosť navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátora zaslal prostredníctvom obhajcu vyjadrenie obžalovaný, ktorý konštatuje, že uloženie trestu zákazu činnosti je čisto formálna záležitosť, nakoľko obžalovaný je aj tak v dôsledku odsúdenia stráca občiansku spoľahlivosť a nie je pre neho v zásade možné zamestnať sa nielen ako policajt, ale ani na akomkoľvek poste štátnej, regionálnej alebo verejnej správy, prípadne v akejkoľvek ozbrojenej zložke a to v podstate do konca života v rámci Slovenskej republiky.

Na verejnom zasadnutí zotrval zástupca krajskej prokuratúry na dôvodoch podaného odvolania. Alternatívne navrhol vrátiť vec súdu prvého stupňa bez rozhodnutia s pokynom na doplnenie chýbajúceho výroku, prípadne navrhol zrušiť prvostupňový rozsudok a vo vlastnej kompetencii rozhodnúť o uložení trestu zákazu činnosti. Ako tretí možný spôsob rozhodnutia navrhol zrušenie rozsudku a vrátenie veci okresnému súdu na opätovné rozhodnutie.

Obhajca obžalovaného odkázal na podané vyjadrenie k odvolaniu a navrhol, aby krajský súd vo vlastnej kompetencii rozhodol o uložení trestu zákazu činnosti.

Obžalovaný vyjadril súhlas s návrhom svojho obhajcu.

Krajský súd v Bratislave, na podklade riadne a včas podaného odvolania prokurátora, v intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal napadnutý rozsudok.

Vzhľadom na obsah uvedeného ustanovenia odvolací súd na základe revízného princípu, ktorého rozsah je determinovaný práve týmto ustanovením, preskúmal nielen výrok o treste, ale preskúmal aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo tomuto napadnutému výroku a tiež prihliadol aj na chyby, ktoré síce odvolaním vytýkané neboli, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali podanie mimoriadneho opravného prostriedku t.j. dovolania (§ 371 ods. 1 Tr. poriadku), pričom zistil, že odvolanie prokurátora je opodstatnené.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní potupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

V prejednávanej trestnej veci na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.02.2021 obžalovaný postupom podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutkov v bode 2/ a 3/ obžaloby a zároveň na všetky otázky položené podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku odpovedal „áno“. Následne správne súd prvého stupňa uznesením rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Tr. poriadku rozhodol, že ku skutkovým okolnostiam nebude

vykonané dokazovanie a vykoná dôkazy iba v súvislosti s výrokom o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení. Rovnaký postup zvolil okresný súd aj v prípade spoluobžalovaného R. F..

Správne preto postupoval súd prvého stupňa, keď obžalovaného W. H. uznal vinným v bode 2) rozsudku zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Trestného zákona a v bode 3) rozsudku z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. c) Trestného zákona na skutkovom základe tak, ako je uvedený v podanej obžalobe.

Je potrebné uviesť, že odvolací súd sa skutkovými zisteniami nezaoberal, pretože rozhodnutie o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný, nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť a preto ho nemožno meniť ani v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

S poukazom na vyhlásenie obžalovaného o priznaní viny na hlavnom pojednávaní, zákonne a vecne správne okresný súd rozhodol o vykonaní dôkazov súvisiacich iba s výrokom o treste.

Pokiaľ ide o výroky napadnutého rozsudku v súvislosti s uloženým trestom, je potrebné konštatovať, že okresný súd postupoval správne, keď obžalovanému W. H. ukladal trest odňatia slobody podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, ktorý je prísnejšie posudzovaným trestným činom z tých, pre ktoré bol obžalovaný uznaný vinným. Súd prvého stupňa správne zistil u obžalovaného Tibora H. jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona, teda, že obžalovaný sa k spáchaniu k trestnej činnosti priznal a oľutoval následky svojho konania. Vzhľadom k tomu, že nebola u neho zistená žiadna priťažujúca okolnosť, bola správne konštatovaná prevaha poľahčujúcich okolností, čo malo za následok postup podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona. Ukladaný trest je súčasne trestom úhrnným podľa § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, nakoľko sa obžalovaný Tibor H. dopustil dvoch trestných činov, z ktorých jeden je zločinom a prichádza preto do úvahy uloženie sprísneného úhrnného trestu. Po vykonaní úpravy pôvodnej trestnej sadzby v rozpätí 3 až 10 rokov postupom podľa § 38 ods. 3 a 41 ods. 2 Trestného zákona bolo možné obžalovanému uložiť trest v rozpätí od troch rokov do deväť rokov, šesť mesiacov a dvadsať dní.

Trest uložený na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere tri roky je aj podľa názoru odvolacieho súdu trestom primeraným, najmä s prihliadnutím na predchádzajúci bezúhonný život obžalovaného, jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti, priznanie a oľutovanie trestnej činnosti. U obžalovaného ide o prvé porušenie všeobecne záväzných noriem, ktoré svojou závažnosťou napĺňa znaky skutkových podstát žalovaných trestných činov. Zo zadovážených dôkazov, ktoré sa viažu k osobe obžalovaného, nemožno vyvodiť žiadne náznaky nepriaznivej prognózy a je možné predpokladať, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný. Preto je správne rozhodnutie okresného súdu o uložení trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom.

Vzhľadom k tomu, že ide o trest odňatia slobody vo výmere tri roky, bolo možné v súlade s § 51 ods. 1 Tr. zákona tento trest za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 Tr. zákona podmiennečne odložiť za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona pri určení probačného dohľadu ustanoví súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Zároveň súd uloží obmedzenia alebo povinnosti, ktoré sú súčasťou probačného dohľadu. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

Okresný súd rešpektoval pri ukladaní trestu vyššie uvedené ustanovenie Trestného zákona iba čiastočne a to z dôvodu, že obžalovanému neuložil žiadnu povinnosť, ani obmedzenie, ktoré nevyhnutne musí byť súčasťou probačného dohľadu. Okresný súd uložil obžalovanému iba povinnosť dostavovať sa k probačnému úradníkovi, pričom obsah tejto povinnosti je však fakticky výkonom probačného dohľadu a nie je žiadnou osobitou povinnosťou alebo obmedzením pre obžalovaného. Z uvedeného dôvodu bol výrok o treste doplnený a obžalovanému uložená povinnosť podľa § 51 ods. 4 písm. h) Trestného zákona, konkrétne povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom výchovnému programu.

Tak, ako už bolo v predchádzajúcej časti uvedené, odvolanie prokurátora vo vzťahu k uloženému trestu je postavené iba na argumente, že okresný súd postupoval v rozpore so zákonom, nakoľko sa v písomnom vyhotovení rozsudku nachádza výrok o uložení trestu zákazu činnosti, avšak tento výrok nie je obsiahnutý v zápisnici o hlavnom pojednávaní a pri vyhlasovaní rozsudku nebol samosudcom takýto výrok vyhlásený. Z uvedeného dôvodu sa krajský súd pri preskúmaní rozhodnutia okresného súdu najmä preskúmaniu postupu okresného súdu, ktorý bezprostredne predchádzal vyhláseniu prvostupňového rozsudku a zaoberal sa tiež tým, či sú alebo nie sú splnené podmienky pre uloženie navrhovaného trestu zákazu činnosti.

Po preskúmaní veci na podklade odvolania podaného prokurátorom súd konštatuje opodstatnenosť vznesených odvolacích námietok. Tak ako prokurátor správne uvádza, v zápisnici o hlavnom pojednávaní sa výrok o uložení trestu zákazu činnosti nenachádza, rovnako ho nemá zaevidovaný ani prokurátor vo svojom zázname z hlavného pojednávania a pri absencii zvukového záznamu z hlavného pojednávania nie je možné preukázať, že k vyhláseniu tohto výroku došlo. Za situácie, keď neexistujú žiadne dôkazy o tom, že určitý výrok obsiahnutý v zápisnici odznel inak, ako je v zápisnici zaznamenaný, napr. v podobe zvukového záznamu, súhlasného vyhlásenia osôb prítomných na hlavnom pojednávaní, je možné prijať iba jediný záver a to ten, že výrok o treste bol vyhlásený v takej podobe, ako je zachytený v zápisnici. Je totiž nevyhnutné vo všeobecnosti vychádzať z princípu prezumpcie správnosti vykonanej zápisnice a to až do momentu kým sa relevantnými dôkazmi nepreukáže opak. Uvedená situácia však v posudzovanom prípade nenastala.

Vzhľadom na túto argumentáciu nebol ani podľa názoru odvolacieho súdu daný dôvod na vykonanie opravy zápisnice, nakoľko tento postup slúži iba na odstránenie zrejmych nesprávností, písárskych chýb, či iných obdobných nedostatkov.

Pokiaľ ide o dôvodnosť uloženia trestu zákazu činnosti, krajský súd akceptoval odvolanie prokurátora a zdieľa názor, že sú vzhľadom na okolnosti spáchania skutku v bode 3/ prvostupňového rozsudku splnené zákonné podmienky pre uloženie tohto druhu trestu. Je jednoznačne preukázané, že obžalovaný v pozícii, ktorú v policajnom zbore zastával, zlyhal tým, že nesplnil povinnosti, ktoré mu vyplývali zo zákona o policajnom zbore. Namiesto toho, aby realizáciou príkazu na zatknutie prispel k odhaleniu páchatela a objasneniu trestnej činnosti, sledoval svojim konaním opačný cieľ, ktorým prispel skôr k tomu, že jedna zo základných úloh policajného zboru nebola splnená. Preukázateľne pritom porušil povinnosti uložené § 48 ods. 3 písm. a/, f/, i/ zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Vzhľadom na toto zistenie je potrebné považovať za opodstatnené uloženie sankcie, ktorou sa dosiahne aspoň dočasné zabránenie obžalovanému v činnosti, ktorú vykonával a v súvislosti s ktorou došlo k spáchaniu trestného činu.

Podľa § 14 ods. 1 písm. a/ zák. č. 73/1998 Zb. o štátnej službe príslušníkov PZ policajtom môže byť štátny občan Slovenskej republiky starší ako 21 rokov, a ak ide o štátnu službu kadeta, starší ako 18 rokov, ktorý o prijatie písomne požiada a je bezúhonný,

Podľa odseku 2 citovaného paragrafu sa za bezúhonného na účely tohto zákona nepovažuje občan, ktorý bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin alebo bol právoplatne odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody. Bezúhonnosť sa v prijímacom konaní preukazuje odpisom z registra trestov.

Vychádzajúc z citovanej zákonnej úpravy, je v súčasnosti vylúčené, aby sa osoba právoplatne odsúdená za úmyselný trestný čin mohla stať policajtom a preto sa oprávnene môže javiť uloženie trestu zákazu činnosti v podobe zákazu výkonu štátnej služby príslušníka policajného zboru ako nadbytočné a duplicitné. Do budúcnosti však nie je možné absolútne vylúčiť zmenu právnej úpravy a prípadné zmiernenie podmienok pre vznik služobného pomeru policajtov a preto nebolo možné odvolaciu námietku prokuratúry odmietnuť ako jednoznačne neopodstatnenú. Zjednodušene povedané, uloženie trestu zákazu činnosti predstavuje poisťku, ktorou sa zabezpečí, aby bolo po určitú dobu obžalovanému absolútne znemožnené ocitnúť sa naspäť vo výkone štátnej služby v policajnom zbore, teda na pozícii, v ktorej už raz závažným spôsobom zlyhal

Vzhľadom na uvedené argumenty krajský súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok na podklade odvolania prokurátora v časti výroku o treste a

sám postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku napravil pochybenia okresného súdu, čím vlastne v celom rozsahu vyhovel odvolaniu prokurátora. Rozsudok bol odvolaním napadnutý iba v časti, preto bol preskúmvacej povinnosti podrobený iba výrok o treste a v tejto časti bol po zrušení výroku rozsudok nahradený novým výrokom o treste.

Výrok o vine nadobudol právoplatnosť rozhodnutím súdu prvého stupňa, nakoľko došlo k prijatiu vyhlásenia a s ním sú spojené následky predpokladané v ustanovení § 307 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.